

י"ל ערב שבת פרשת פינחס
ו' תמוז ה'תשע"ד
ה' תהא שנת עליין דגולה!

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ – ב"קו" – שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ הימורה שיעורי לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

וע"ד זה בעבודת המצוות: ישנן המצוות הקבועות בכל יום מימי השנה,
ויש מצוות הקשורות עם שבתות וימים טובים שהן עבודת המוספיין.

ובמצוות עצמן: יש עצם קיום המצוה הקבועה תמיד לכל אחד ואחד,
ויש הידורי מצוה וחיות והתלהבות שהן "מוספיין" כל אחד לפי מצבו דרגתו
וערכו.

ויש מעלה בעבודת התמידין שהיא קבועה בתוקף וחזקה ללא שינויים,
ויש מעלה בעבודת המוספיין שמוספיין כל פעם ובחיות והתלהבות ביתר
שאת וביתר עוז.

שכך צריכה להיות כללות עבודת היהודי: בתמידות קביעות ותקיפות,
וכל הזמן להוסיף בחיות והתלהבות והידורי מצוה ותוספות מעשים טובים,
מחיל אל חיל.

תנופה חדשה!

ב. והענין הנ"ל בולט ומודגש ביום כ"ח סיון (היום ששיימו הלכות אלו)
בו הביא כ"ק אד"ש מה"מ תוספת ותנופה חדשה בעבודת כ"ק הרבי
הקודם להפצת היהדות והחסידות ב"חצי כדור הארץ התחתון" בהקמת
מוסדות חדשים וחיות והתלהבות חדשה והיקף חדש שלא הי' לפני זה,
שזהו ענין תמידין ומוספיין, תמידין – לשמור על הקיים והמוסדות
הקיימים ולחזקם. ומוספיין – הקמת מוסדות חדשים כמו שעשה הרבי מיד
עם בואו לארה"ב ול-770 ובחיות ובהתלהבות והיקף גדול ומחודש ביחס
לפעילות עד אז.

ועד"ז מבאר אד"ש את משמעות סמיכות הפרשיות נצבים-וילך (שהרי
בשם הפרשה כלול התוכן וההוראה שבה): שעבודת ה' צריכה להיות באופן
של קביעות יציבות ותקיפות לשמור על הקיים מבלי שינוי ורפיון – נצבים.
ויחד עם זה צריך להיות "וילך" הוספה בהיקף העבודה ובחיות והתלהבות
כמ"ש: "ילכו מחיל אל חיל".

ועד"ז ההוראה מסמיכות הפרשיות מטות-מסעי: מטות – התוקף
והחזקה בקביעות עבודת ה', ומסעי – להוסיף באופן של "הלוך ונסוע".

ברוחניות לא להסתפק במועט!

ג. וזהו ענינו של כ"ק אד"ש מה"מ שאף פעם לא מסתפק בפעילות
הקיימת שנעשתה בעבר, אלא תמיד מעודד כל אחד ואחד להוסיף על
פעילותו ופעולותיו ביתר שאת ויתר עז, להוסיף בכמות ובאיכות, וכל פעם

ספר עבודה – ב'

מחזור ל"ג – גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך**

שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער!"

בעז"ה יום ה' פר' חוקת יום הבהיר – יום הגאולה כ"ח סיון ה'תשע"ד
הי' תהי' שנת עליין דגולה

סיום הלכות תמידין ומוספיין והתחלת הלכות פסולי המוקדשין

תמידין ומוספיין – בעבודת ה'

א. את הלכות תמידין ומוספיין סיימו ביום הבהיר – יום הגאולה כ"ח
סיון היום בו ניצל כ"ק אד"ש מלך המשיח מגזירות מלחמת העולם והגיע
יחד "איש וביתו" לחופי ארה"ב ולניו-יורק עיר הברירה (אותיות הרבי),
ול"בית חיינו" – "בית משיח" – 770, ורואים קשר בולט ונפלא של הלכות
אלו ברמב"ם ליום זה; ע"פ מ"ש שביום זה הביא אד"ש מה"מ "תנופה
חדשה"¹ בעבודת הפצת היהדות והמעיינות של כ"ק הרבי הקודם הרי"צ;
ע"פ מה שיתבאר להלן:

בקשר לענין "תמידין ומוספיין" אומר הרבי שיש בזה ענין כללי בעבודת
ה' שיש בה גם עבודת התמידין וגם עבודת המוספיין; ובפרט שכל עבודות
המקדש ישנם בכל אחד ואחד בעבודת ה' שלו וכמ"ש²: "ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם", ואומרים חז"ל³: "בתוכו לא נאמר אלא בתוכם – בתוך
כל אחד ואחד"; שבכל אחד ואחד יש את בית המקדש ועבודת המקדש,
כולל עבודת התמידין ועבודת המוספיין, שבכללות הביאור הוא: התמידין –
הן העבודות הקבועות בכל יום, וע"ד קרבן התמיד. והמוספיין – הן
העבודות המיוחדות בימים מיוחדים כמו שבתות וימים טובים, ע"ד
קרבנות המוספיין מימי דפגרא, שהקריבו בנוסף לקרבן התמיד.

וכן אומר אד"ש יש בתפילות החלקים שאומרים כל יום, התמידין –
כמו פסוקי דזמרה וברכות קריאת שמע, ובתפילות העמידה (שמו"ע) יש
הברכות הקבועות לכל יום, שהן ג' הברכות הראשונות וג' הברכות
האחרונות שהן קבועים כל יום, והברכות האמצעיות שהן משתנות לפי
הזמנים יום חול, שבת, יו"ט וכל תפילות המוסף שהן כעבודת המוספיין.

* תהלים קיט, חי.

¹ קובץ כ"ח סיון שחילק כ"ק אד"ש מלך המשיח לכאוי"א (יחד עם שטר דולר לצדקה (או חילופי)
בכ"ח סיון ה'תנש"א, יום הצלתם והגעתם לארה"ב ול-770.

² תרומה כה, ח.

³ מובא בתחילת המאמר "באתי לגני אחותי כלה", קונטרס יו"ד-י"ג שבט ה'שי"ת (ספר
הנאמרים ה'שי"ת ע"י 11 (גימ' פלא)).

ז.א. שזוהי תכלית ונקודת הנשיאות של כ"ק אד"ש מה"מ **קבלת פני משיח בשמחה גדולה**, ובהשגח"פ הגליון יוצא לכבוד ש"פ **פינחס**, ובתחילת פר' פינחס אומר בעל הטורים: **"ישמח אותיות משיח"** – שזהו תכליתו ומטרתו של משיח, ענין השמחה. וכפי שרואים זאת בגלוי ממש בהנפת ידו הולך ומוסיף לעידוד ותגבורת השמחה והשירה והזמרה והריקודים וכמ"ש על המשיח⁸: **"והניף ידו"**! (הפטרות **המשיח** באחש"פ). ובהמשך לזה נאמר **"בעים רוחו"**, ואומרים המפרשים (רש"י וכו'): **בחזק רוחו**, ואין לו דמיון במקרא. **"וייל שאין דמיון לחזק רוחו של מלך המשיח: ומענין "חזק" עם הכולל – גימטריא "בעים"!**

[ואולי מתאים ענין זה שנאמר על המשיח **"והניף ידו"**, עם מ"ש על הרבי שליט"א מלך המשיח בקשר **לכ"ח סיון** שהביא **"תנופה חדשה"**].

כ"ח סיון!

ה. הענין הנ"ל, שכי"ח סיון מבטא את ענינו של כ"ק אד"ש מה"מ שהביא תנופה חדשה בעבודת הרבי הקודם בהפצת היהדות והמעיינות מתבטא גם במס' התאריך, **כ"ח סיון**, שענינו **הכח** של סיון [ואפשר לומר **"כח" ר"ת כח חדש**]. וזהו בחודש **סיון** שהוא החודש **השלישי** שענינו השילוב והשלום בין העליונים והתחתונים ובין האלוקות והעולם, שזהו ענין מתן תורה שהי' בחודש השלישי, שענינו של כ"ק אד"ש מה"מ להביא שלימות ושלום בעולם, ולשלב הרוחניות והגשמיות ובין כל קבוצות ואנשי עם ישראל.

והנפלא הוא! ששמו הק' של הרבי הוא **מנחם מענדל** – שהם גימט' **"צמח צדק"**, שגם הוא שילב כנ"ל בין נגלה לחסידות ובין חסידים ומתנגדים. ומלים אלו (מנחם מענדל או צמח צדק), הרי הם גימטריא **332** שהם **של"ב** שמורה על השילוב של הענינים כנ"ל העליונים והתחתונים האלוקות והעולם וכל חלקי העם וחלקי התורה.

וכך מסביר הרבי את הברכה המיוחדת הכתובה בסוגיא דמ"ת במס' שבת⁹: **"ברוך רחמנא דהייב אוריין תליתאי לעם תליתאי ע"י תליתאי ביומא תליתאי בירחא תליתאי"** (ורבינו נסים גאון כותב עוד דברים רבים הקשורים ביהדות ובתורה, שהם במס' שלוש כמו ג' אבות, ג' תפילות וכו') ונשאלת השאלה מה המיוחד ומה גודל המס' **3** ומה הוא מורה שמדגישים אותו כ"כ?! והתשובה היא, שה-**3** מורה על השילוב והשלום; ה-**2** מורה על הפירוד, חילוקי הדרגות והמחלוקת, וה-**3** על השילוב בין השניים והאחדות. ולכן ביום השני לא נאמר בו **"כי טוב"** כי בו הי' ההבדל בין המים העליונים למים התחתונים, ענין החלוקה. וביום **השלישי** הוכפל בו כי טוב, ובו הי' **"יקוו המים"** – אסיפה וקינוח [ענין החיבור והאחדות שמביא **תקוה!**], וזהו ענין התורה כמ"ש הרמב"ם בסוף ספר שלישי – זמנים, בסיום הלכות מגילה וחנוכה: **"כל התורה לא ניתנה אלא לעשות שלום בעולם"**.

וגם התאריך **כ"ח** אומר אד"ש שקשור עם **שילוש** המס' **3**, כי כ"ח – 28 – בא אחרי המס' ז"ך – 27 – שהוא **3** כפול **3** כפול **3**, שמורה על **חזקה** במס' **3**. ובהמשך לזה בא יום הכ"ח כי בא אחרי שלימות וחזוק וחזקת המס' **3**! והוא בחודש השלישי חודש מ"ת.

חזקת כ"ח סיון

ו. והנפלא הוא! שביום זה הגיע כ"ק אד"ש מה"מ ל-**770** **3 פעמים** כפי שכתבנו בגליון הקודם, בשנת תש"א ובשנת תש"ז כשחזר מאירופה שהביא את אימו הי' גם בכ"ח סיון, ובשנת תשנ"ב כשחזר מבית הרפואה מאונט סיני (הר סיני) גם חזר והגיע ל-**770** **בכ"ח סיון** [אבל כל שאר השנים לא עזב את **770** וקראון הייטס בשום יום או לילה, וראה

שאנשים מספרים לרבי על פעולותיהם תמיד תובע מהם להוסיף כהנה וכהנה וגם לי אישית יצא להציג לרבי אישים בכל מיני תפקידים וכמה שסיפרו לרבי על הישגיהם ופעילותם בכמות ובאיכות תבע מהם הרבי עוד ועוד ולפחות להכפיל את פעילותם גם בכמות וגם באיכות [ראה מסגרת [הלן].

וזו גם התנועה בקביעות אצל הרבי, בהנפת ידו למעלה לסימן להוסיף יותר ויותר, ובפרט בשמחה, עד כדי יציאה מהגבולות והמציצים וההגבלות.

שזהו התוכן מ"ש שהרבי בבואו לכאן בכ"ח סיון הביא **תנופה חדשה!** בכל הפעולות של הפצת היהדות והמעיינות באופן של תמידין ומוספין.

וזוהי המשמעות של התאריך **כ"ח סיון!** להכניס **כח** חדש (כ"ח משמעותו כח ור"ת **כח חדש**), בכל הענינים, והפצת היהדות והמעיינות חוצה עד לחוצה שאין חוצה יותר ממנו, ו"לעשות דירה לה' בתחתונים, עד "תחתון שאין תחתון למטה הימנו".

תוספות שמחה!

ד. גם בעבודת השמחה ראינו שהרבי מעודד אותה בחיות והתלהבות יותר ויותר בהנפת ידו למעלה ולמטה ולכל הצדדים בחזקה גדולה כעידוד לריבוי השמחה וההתלהבות בחיות עצומה.

ומענין, שגם על עבודת השמחה **בשירה** **וזמרה** עם כלי זמר, מדובר בהלכות תמידין ומוספין, שעל כל קרבן ציבור גם התמידין וגם המוספין היו הכהנים והלוויים שרים בשמחה עם כלי זמר בזמן **ניסוך היין** שהי' גם בתמידין וגם במוספין, היו הכהנים והלוויים שרים בכלי זמר ובשמחה גדולה, כמ"ש חז"ל⁴: **"אין אומרים שירה אלא על היין"**.

מניפין דגלים בבית המקדש!

והנפלא הוא! שהשירה והזמרה שהיו בביהמ"ק הי' עם **הנפת דגלים!**

נאמר במשנה בתמיד⁵ וכן ברמב"ם בהל' תמידין ומוספין⁶ שבזמן ניסוך היין היו שרים הכהנים והלוויים עם כלי זמר, וכל זמן שהכהן ניסך את היין היו **"מניפין בסודרין"** לאות לכהנים והלוויים שימשיכו ולא יפסיקו את השירה והזמרה. ובפשטות חושבים שסודרים הם חתיכות בד. אבל בפירוש המשניות להרמב"ם על מסכת תמיד אומר על **"מניפין בסודרין"** – **"מניפין דגלים"**. עיי"ש.

ומכאן מעין סמך ודוגמא לכך שרואים בבית משיח – **770** אחרי כל תפילה שרוקדים בשמחה גדולה בשירה וזמרה יחד עם הנפת דגלי משיח. והרי התפילות הם במקום קרבנות הציבור בביהמ"ק לאחר כל קרבנות ציבור הביאו הנסכים שאיתם הי' שירה וזמרה עם הנפת דגלים. ועד"ז בבית רבינו שע"ז אומר הרבי **"בונה מקדש במקומו"** שבחז"ל.

והרבי שליט"א מלך המשיח כל פעם ופעם ברבים מניף בידיו לעידוד ותוספת השמחה שזה אחד הדברים העיקריים שהרבי תובע, להגביר **להוסיף בכלל** ובשמחה **בפרט**, שדרכה מקבלים את המשיח, ודוקא ע"י – **"שמחה בטרתה לקבלת פני משיח"** מביאים בפועל ממש את המשיח. וזה הדבר היחיד שעליו אומר הרבי: **"נסו ותווכחו!"** בשיחת שבת פר' כי תצא שנת **תש"מ** **והתש"מ!** [שהשמחה היא **"מכה בפטיש"** לאחר כל מעשינו ועבודתנו שגומרת ומביאה הגאולה והמשיח!] ויש לומר שגם **"כי תצא"** מורה על גאולת המשיח כנא⁷: **"כי בשמחה תצאו"** (ואומרים החסידים שע"י **שמחה** יוצאים סופית ולגמרי מהגלות!)

⁴ ברכות לה, א. ערכין יא, א.

⁵ תמיד פ"ז מ"ג.

⁶ הל' תמידין ומוספין פ"ו הל' ה-ז.

⁷ ישע"י נה, יב (הפטרות תענית ציבור).

⁸ ישע"י יא, טו.

⁹ שבת פח, א.

פיסול וצורת הקודש!

א. הלכות פסולי המוקדשין התחילו בפר' חוקת. ואפשר לומר הקשר:

בשם ההלכות "פסולי המוקדשין" – אפשר לשאול, הרי בהלכות אלו מדובר לא רק על הקרבנות והדברים הפסולים והאסורים למזבח, אלא גם על אותם הקרבנות המותרים והכשרים למקדש, ולמה על ההלכות נקראות פסולי המוקדשין!! [ובדומה למה ששאלנו וביארנו בשם ההלכות הקודמות – איסורי מזבח].

ואפשר לבאר ולפרש "ע"ד הצחות" והרמז וההוראה בעבודת ה' (שבזה יש גם קשר לשם הפרשה חוקת):

אולי אפשר לבאר "ע"ד הצחות" במילה פסולי, שהכוונה לא רק כפשוטו הפסול והאסור למזבח, אלא "פסולי" מלי' – פיסול וצורה; שעושים ומטביעים צורת ודרגת קודש לקרבן.

ומכיון שנא' "אדם כי יקריב מכס קרבן לה'", כדיוק אדה"י בלקו"ת שהאדם מקרב ומקריב את עצמו ומעצמו לה', וכך בענינו שעושה פיסול וצורת קודש לא רק בדברים הגשמיים שמקריב ומקדיש לה' אלא גם פוסל ומטביע בעצמו את הקודש והקדושה – המוקדשין.

ואפשר לומר שיש גם קשר בין הפי' כפשוטו של פסולי – מלי' פסולת ואיסור, למה שכתבנו – מלי' פיסול וצורת קודש; כי המילה פסולת גם באה מהמילה פיסול וצורה, כמ"ש¹¹ "פסל לך" שמשא פיסל את הלוחות, וע"י שפוסלים דבר באבן וכדו', נופלת הפסולת שהיא הטפילה ונדחית. שמוזה באה המילה פסול ופסולת שבאים בגלל הפיסול.

וע"ד מה שאומרים חז"ל¹² עה"פ "פסל לך" – "הפסולת תהא שלך"!" מפסולתן של לוחות נתעשר משה", היינו שהפסולת שבאה ע"י הפיסול בה היתה העשירות שהגיעה בגלל שהי' טפל ופסולת של לוחות הברית, וכן בענינו פסולי המוקדשין – הוא הפיסול והחקיקה של צורת הקודש והקרבן בחפצים ובאדם.

חקיקת התורה!

ב. ועפ"ז אפשר לקשר זאת עם שם הפר' – חוקת, וכפי שאומר אד"ש שבשם הפר' מונח וכלול תוכן ומשמעות וההוראה של כללות הפרשה; וחוקת ע"י חוקי התורה שהם למעלה מהשכל וההסבר וטעם ודעת, והם מלי' חקיקה – בדומה להנ"ל פיסול שחוקקים ופוסלים התורה וצורת הקודש ביהודים ובעולם. עד שמתאחדים לדבר אחד כאותיות החקיקה מיני' ובי', וכך ענין וצורת המוקדשין והקודש צריך להיות פסול ומאוחד ביהודי בלי שיוכלו להפריד ביניהם כמו החוקים שהם למעלה מטעם ודעת שיהודי מקיימם לא בגלל הבנת שכלו אלא בגלל שחוקק ומאוחד בו, ומקיימם עד כדי מסירות נפש, שזהו גם הקשר של פסולי לי"ד תמוז: מסירות נפש הרבי וכל החסידים.

"תקות" חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות פסולי המוקדשין

א. פסולי המוקדשין – צורת ופיסול הקודש – באדם.

וכן חוקת התורה – חקיקה בנפש האדם.

...

חוקת – תוספת למעלה מטו"ד!

ז. ואפשר לקשר הנ"ל "תמידין ומוספין" עם שם הפרשה חוקת: שם הפרשה ע"י ענין החוקים, שהחוק הוא תוספת למעלה מטעם ודעת, שמקיימים לא רק הדברים המובנים ע"פ השכל, אלא גם מקיימים בקבלת עול הציוויים שלמעלה מן השכל.

וי"ל שעכ"ז מתלבש באותיות חק וחוקת: חק – גימטריא – 108, חקת – גימטריא – 508 (וכן עדי"ז חקתי – שכתוב אצל אברהם – גימטריא 518). חק – 108; המאה מורה על השלימות בטבע ובעשר הספירות. 108 – הוא השמונה שלמעלה משלימות הטבע.

וכן חקת – 508; ה-500 מורה על השלימות בטבע; כמשארז"ל "מהארץ לרקיע מהלך 500 שנה וכן בין רקיע לרקיע", וכן אומרים חז"ל "הלך הקב"ה מהלך ת"ק שנה לקנות לו שם", שהטבע קשור ב-500 [וכן עיקר הספירות הם – 5, עד הוד, שלימות המשפיע, כי יסוד ומלכות קשורים כבר למקבל]. והתכללות 500.

ו-508 – חקת הוא ה-8 שמעל השלימות (וכן חקתי – 18, מעל השלימות), שזהו ענין המוספין כנ"ל.

"תקות" חוט השני"

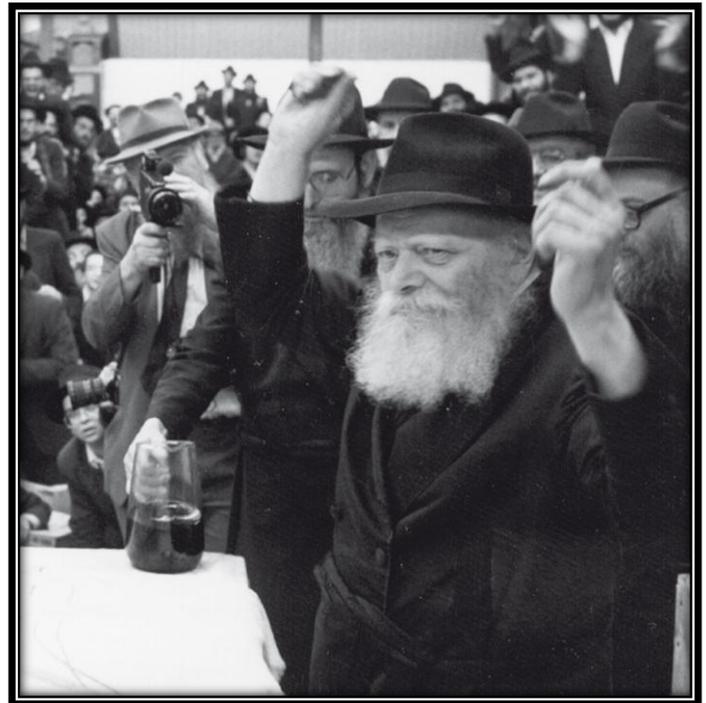
סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות תמידין ומוספין

א. להוסיף על הקבוע – וכן בכ"ח סיון: תנופה חדשה!

ב. חוקת – חקיקה בתוספת שלמעלה מהשכל וטעם ודעת.

...

¹⁰ יהושע ב, ח' עיין ברש"י שפירוש "תקות" – "מלשון קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹¹ תשא לד, א.

¹² תנחומא כט. נדרים לח, א. ילקו"ש שצ"ב ושצ"ו.

מי שיש לו מנה רוצה מאתיים!

בקשר למ"ש בגליון שכ"ק אד"ש מה"מ אף פעם לא מסתפק בכל הפעולות שעשו והשיגו בעבר ותמיד תובע הוספה ביתר שאת ויתר עז. כדאי לספר דברי הרבי לכמה עסקנים שהבאתי והצגתי אותם בפני הרבי.

א. לראש ישיבת נחלים הרה"ג יוסף שי' בא גז, כשאמר לרבי שיש לו בישיבה כ-1000 תלמידים, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ כתוב במשנה "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים ומי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות", ואם הדבר כך בעניינים גשמיים, בודאי כך גם צריך להיות הטבע בעניינים רוחניים, אף פעם לא להסתפק במה שהשיגו עד כה ותמיד לשאוף לפחות לכפול כמה שיש, ואמר לו הרבי: "אני כבר מחכה לשמוע שיש לך 2000 תלמידים..."

ומעניין שבתקופה ההיא (שהרבי ציטט מאמחז"ל זה) כו"כ מאנ"ש והתמימים חשבו שמאמחז"ל זה מדבר על טבעו הטוב של האדם שתמיד שואף להשיגים רוחניים, אבל באמת מאמחז"ל זה מבטא את המידות החומריות השליליות של האדם, ומידת התאוותניות שלו, שאף פעם לא מסתפק במה שיש.

וכ"ק אד"ש מה"מ התבטא תמיד שמכיון שמידה טובה מרובה, בודאי יש לכ"א התכונה לפחות להכפיל את הישגיו ולשאוף ליותר ויותר.

כפול תלמידים!

ב. כשהצגתי כמה פעמים לרבי בחלוקת (דולרים) שלוחות מצוה לצדקה (כך רצה הרבי שיקראו לזה) את ראש עיריית אריאל מר רון נחמן ז"ל, הרבי חיבבו מאד בגלל שהי פעיל ובונה ומיישב את ארץ הקודש בשומרון [שלח אותו לכאן שליח הרבי בשומרון הרה"ת שמואל שי' בן לאה עומר, ישלח לו ה' רפואה שלימה בקרוב ממש, והוא בקשני להציגו].

פעם הוא סיפר לרבי שיש לו בעיר 3000 תלמידים, אמר לו הרבי: "אני כבר מחכה לשמוע שיש לך 6000 תלמידים!"

איך לי סבלנות לחכות!

ג. פעם א' הוא הביא לרבי חוברת פרוספקט מהתפתחות העיר, אמר לו הרבי: אני כבר מחכה שתוציא החוברת הבאה!

מר נחמן אמר לרבי כשהחוברת תצא אביא אותה לרבי, וע"כ ענה לו הרבי: "אבל לי אין סבלנות לחכות עד שתבוא לכאן, ברגע שתצא החוברת בבקשה תשלח אותה אלי, ואח"כ גם אשמח לראות אותך!"...

עיקר הסכנה מאיראן!

ד. פעם רון נחמן שאל את הרבי מה לומר בווישינגטון להסביר להם שירד הלחץ על ארץ ישראל שימסרו שטחים?

אמר לו הרבי, בכלל לא חשוב מה אומרים בווישינגטון, העיקר שהיהודים בעלי בחירה בארץ ישראל יאמרו ברור ומפורש שארץ ישראל שייכת לנו ולא מוסרים אותה, לא יהי לחץ.

כשסיים אד"ש דבריו, רון נחמן התחיל ללכת לכיוון היציאה, קרא לו הרבי חזרה ואמר לו: "תמסור בווישינגטון שעיקר הסכנה היא מאיראן!"... וזה הי' לפני למעלה מ-20 שנה אז אף א' לא ידע ולא חשב ע"כ.

לא ימוש מתוך האוהל!

בקשר למה שסופר לעיל שהרבי כל השנים הי' כל יום ב-770 ולא לן אף פעם חוץ לקראון הייטס, כדאי לספר מה ששמעתי מהרה"ת משה ז"ל גרונער כידוע הרבי לא נסע אף פעם בקיץ למרגוע מחוץ לעיר ולפני הנשיאות בזמן כ"ק הרבי הקודם הרבנית של הרבי וגם אחותה והרשי"ג היו בקיץ בפאר רקאווי ע"י המים.

הרבי הגיע לשם לבקר הרבנית בימי ראשון ותמיד לפנות ערב נסע משם וחזר ל-770. פעם א' הגיע הרבי ביום ראשון מאד מאוחר לפנות ערב והתנצל שצריך מיד לשוב ל-770, אמר לו גיסו החדב"נ הרשי"ג ז"ל: אם הפעם אחרת, תשאר פעם ללון עם המשפחה כמו שאר הגברים...

אמר לו אד"ש: אם יש לי האפשרות כל ערב להיכנס לחותני הרבי הקודם, אני לא מוכן לוותר ע"ז... ובפועל מיד חזר ל-770.

לזכות

החתן ר' דוד שמעון והכלה מרת ח' מושקא שיחיו הררי

ליום התונתם בשעטומו"צ ח' תמוז ה'תשע"ד

בעז"ה יקימו בית נאמן בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות והחסידות בהצלחה בכל עניניהם בגשמיות וברוחניות וירוו הוריהם נחת יהודי חסידותי מהם ומכל יו"ח מתוך בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים ויזכו לשמחת קבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממ"ש נאו!

נדפס ע"י

הורי הכלה הרה"ת מרדכי שמעון וזוגתו מלכה לאה שיחיו שטיינברג
הורי החתן ר' שבתי וזוגתו פולא שיחיו הררי

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביתח"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!